

vidt min Erfaring strækker, har det altid endt med, at Staten har truffet det korteste Straa, og enten der nu skal sælges eller ikke sælges, turde det dog være rigtigst at anbefale nogen Forsigtighed i saa Henseende. f. Ex. Auktion eller ialtfald en Burdering af uwillige Mænd eller Eignende. Min Hovedgrund, hvorfor jeg ikke kan tiraaede at sælge hele Slottet — hvorimod jeg ikke har Noget imod at sælge Odense Kjøkkenhave — er den, at Slottet kan være en passende fyrstelig Bolig uden Kjøkkenhave, thi Kjøkkenurter vil man nok kunne faae alligevel. Dersom Regjeringen gaar ind paa at afhænde Kjøkkenhaven, skal jeg henstille, om det ikke vil være rigtigst at sælge den til Byggegrund i Forening med den lille Trekant, som ligger umiddelbart ved Bane-gaarden. Jeg tror, at der herved vil kunne opnaas en langt betydeligere Værdi end den, som har været budt, og jeg antager ikke, at jeg overtræder Sammelighedens Grændser, naar jeg, efter hvad der har været forhandlet i Udvalget, nævner, at denne Sum er 8,000 Rd. Om dette er under Hensyn til Forpagningskontrakten med Gartneren eller ikke, skal jeg ikke kunne sige, men da det i alt Fald er en 3 Aar. Land, hvorom der er Tale, og disse ligge paa Strøget ved Jernbanegaarden, saa vil man vistnok, naar man medtager den lille Trekant, hvor der nu er et lille Haveanlæg, og sælger dette Areal til Byggegrunde, kunne opnaa en nogenlunde ordenlig Kapital derfor. Naar det ærede Medlem for Odense (Koch) saavel i Udvalget som her stadigt urgerer, at Slottet forrenter sig daarligt, kan han have Ret deri, og det gjøre jo alle Slotte, men jeg tror dog, at Odense Slot ikke er af dem, som forrenter sig daarligt, og dertil kommer, at det ærede Medlem glemmer at tage adskillige Ting i Betragtning, naar han saaledes gaar ud fra Rentabiliteten. For det Første ville Leierne, idetmindste de, som betale Noget for at bo der, kunne give noget Mere, naar det ikke var betinget, at de skulle flytte med kort Frist. At et saadant Tilfælde kan indtræde, erfarede vi, saavidt jeg erindrer, i Perioden fra 1848—1850, da høifalig Kong Frederik den Syvende ønskede at bo der. Dengang boede Amtmanden der, og han maatte flytte bort, saa at vi

stakkels Landboere neppe kunde finde ham igjen. Han flyttede et Sted hen i Byen og Amtstuen et andet Sted hen, medens begge Dele nu igjen ere forenede der, hvilket er en stor Behagelighed for os Landboere. Saavidt jeg veed, siges der endogsaa i Odense, at Slottet, naar Alt kommer til Alt, ligger paa Landgrund, og ialtfald burde denne Sag da opklæres, førend der kunde være Tale om at sælge Slottet. Dernæst er der adskillige Friholiger paa Slottet, og naar dette blev folgt, skulde det undre mig, om vi ikke vilde komme til at punge ud; vi kunne jo ikke afhænde et eneste Sag Hus, tilhørende Staten, uden at der kommer Efterkrav. Alene Frederiksberg Slot, som jo Staten har taget i Brug, har voldet os Bryderier nok paa Grund af de Efterkrav, som ere reiste af den Ene og den Anden, fordi de havde boet gratis paa Slottet. Der er endvidere paa Odense Slot Rum, der saavidt mig bekjendt ikke ere leiede ud, men kunne leies ud; der er en Museumsbygning, hvis Indhold jeg ikke saa ganske kjender, og der er nok tillige et militært Bibliotek og en Læsestue, og saavidt jeg veed, betales der ingen Leie af nogen af disse. Odense Kommune har ogsaa leiet Noget til Brug for Dragonregimentet, om det er til en Hestestald eller deslige, veed jeg ikke ret, men den siges at have det saa billigt, at Leien godt og vel bliver dækket af Indvarteringsgodtgjørelsen. Alle disse Hensyn burde dog tages med, naar man urgerer, at Slottet burde sælges paa Grund af daarlig Forrentning. Naar det ærede Medlem siger, at Slottet dog ikke vilde kunne afgive noget passende Opholdssted for en fyrstelig Person, uden at der jages Flere ud, saa tror jeg dog, at det, som Forholdene ere for Tiden, hvilket Dieblit det skulde være, kan modtage en fyrstelig Person, uden at han behøver at ty hen paa et Gæstgiversted. Det er nu møbleret og monteret og vil vistnok ialtfald kunne bruges til et foreløbigt Opholdssted; men dette er af mindre Betydning. Jeg veed ikke om Allerhøieste Bedkommende har noget Ønske i saa Henseende, men at der er Forbehold, og at disse Forbehold indvirke paa Leiesummens Størrelse og gjøre den mindre, er vist, og at der er Friholiger, og endelig